ECLI:CY:EDLEF:2015:A602

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ
Ενώπιον: Ν. Γ. Σάντη, Π.Ε.Δ.

Γενική Αίτηση: 402/14

Αναφορικά με τον περί της Αναγνώρισης και Εκτέλεσης Αλλοδαπών Διαιτητικών Αποφάσεων (Κυρωτικός) Νόμο του 1979 Νόμος 84/79

και

Αναφορικά με τον περί Διεθνούς Εμπορικής Διαιτησίας Νόμο 101/87

και

Αναφορικά με την Διεθνή Εμπορική Διαιτησία υπ' αριθμό 111792 του Δικαστηρίου Διεθνούς Διαιτησίας του Λονδίνου (the London Court of International Arbitration) του Ηνωμένου Βασιλείου, μεταξύ της Cruz City 1 Mauritius Holdings, από 6ος όροφος, Green Cross Building, Royal Road, Belle Rose, Quatre Bornes, Δημοκρατία του Μαυρικίου (Απαιτητών) και των (1) Unitech Limited, από 6 Community Centre, Saket, New Delhi, 110017, Ινδία, και (2) Burley Holdings Limited, από 4ος όροφος, Ebene Skies, Rue de l' Institut, Ebene, Δημοκρατία του Μαυρικίου (Καθ' ών η απαίτηση)

ΜΕΤΑΞΥ:

Cruz City 1 Mauritius Holdings, από τη Δημοκρατία του Μαυρικίου

Αιτητών

και

(1) Unitech Limited, από την Ινδία
(2) Technosolid Limited, από την Λευκωσία
(3) Boracim Limited, από την Λευκωσία
(4) Nuwell Limited, από την Λευκωσία

Καθ' ων η Αίτηση

Ημερομηνία: 30 Δεκεμβρίου, 2015.

ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ:

Για τους Αιτητές: Ο κ. Μ. Γ. Δράκος, για Κώστας Τσιρίδης & Σία ΔΕΠΕ (Δ.Θ.95).

Για τους Καθ' ων η Αίτηση 1: Ο κ. Χρ. Φρακάλας, για Ιωαννίδης Δημητρίου ΔΕΠΕ (Δ.Θ.211).

Για τους Καθ' ων η αίτηση 2-4: Οι κ.κ. Στ. Παύλου και Θ. Συμεωνίδης, για Πατρίκιος Παύλου & Συνεργάτες ΔΕΠΕ (Δ.Θ.452).

ΑΠΟΦΑΣΗ

Οι αιτητές ζητούν:

«Α) Διάταγμα του Δικαστηρίου που να επιτρέπει την εγγραφή και/ή την αναγνώριση και/ή την εκτέλεση στην Κύπρο, κατά τον ίδιο τρόπο σαν να ήταν απόφαση αυτού του Δικαστηρίου, της Διαιτητικής Απόφασης που εκδόθηκε στο Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο, από το Δικαστήριο Διεθνούς Διαιτησίας του Λονδίνου (London Court of International Arbitration) στις 06/07/2012 στην υπόθεση διαιτησίας του Δικαστηρίου Διεθνούς Διαιτησίας του Λονδίνου με τον αριθμό 11792».

Η αίτηση - που εδράζεται, μεταξύ άλλων, στα *άρθρα 2-3* της *Σύμβασης για την Αναγνώριση και Εκτέλεση Αλλοδαπών Διαιτητικών Αποφάσεων (Κυρωτικού) Νόμου 84/79, στα άρθρα 35-36* του *Περί Διεθνούς Εμπορικής Διαιτησίας Νόμου 101/87*, στο *άρθρο 21* του *Περί Διαιτησίας Νόμου, Κεφ. 4* και στα *άρθρα 1-6* του *Περί Αποφάσεων Αλλοδαπών Δικαστηρίων (Αναγνώριση, Εγγραφή και Εκτέλεση Δυνάμει Συμβάσεως) Νόμου 121(Ι)/00* - συνοδεύεται από ένορκη δήλωση (και συμπληρωματική ένορκη δήλωση), της δικηγόρου Ελένης Αποστολίδου.

Στην αρχική ένορκη δήλωση της ομνύουσας Ελένης Αποστολίδου, αναφέρονται αυτολεξεί (και) τα πιο κάτω:

«.....
6. Η Καθ' ής η Αίτηση 1 είναι δημόσια εταιρεία περιορισμένης ευθύνης στο χρηματιστήριο αξιών της Ινδίας. Τ0ο εγγεγραμμένο γραφείο της είναι στο 6 Community Centre, Saket, Νέο Δελχί, 110017, Ινδία. Η Καθ' ής η Αίτηση 1 είναι η τρίτη μεγαλύτερη εταιρεία που ασχολείται με την ανάπτυξη ακινήτων στην Ινδία και η αγοραία αξία κεφαλαιοποίησης της είναι 1,28 δισεκατομμύρια αμερικάνικα δολάρια (USD). Είναι μέρος του ομίλου εταιρειών Unitech που αποτελείται από 300 οντότητες σε πολλές χώρες του κόσμου (ο "Όμιλος Unitech"). Οι ετήσιοι λογαριασμοί του Ομίλου Unitech για το έτος που λήγει στις 31/03/2013 δείχνουν περιουσιακά στοιχεία που αποτιμώνται σε 3,972,652,04s[1] αμερικάνικα δολάρια (USD).

7. Ακολουθώντας οδηγίες από τον κ. Jason Yardley, το δικηγορικό γραφείο Κώστας Τσιρίδης & Σία ΔΕΠΕ πραγματοποίησε έρευνες στον Έφορο Εταιρειών και επιβεβαίωσε ότι η Καθ' ής η Αίτηση 1 είναι ο μοναδικός μέτοχος της Καθ' ής η Αίτηση 2, δηλαδή της Technosolid Limited, η οποία με τη σειρά της κατέχει το 72% του μετοχικού κεφαλαίου της Καθ' ής η Αίτηση 3, δηλαδή της Boracim Limited, με το υπόλοιπο 28% να ανήκει στην Unitech Hotels Limited, μια εταιρεία του Isle of Man, η οποία είναι μέρος του Ομίλου Unitech. Επισυνάπτω ως Τεκμήριο 1 ηλεκτρονικές έρευνες από τον Έφορο Εταιρειών για τους Καθ' ών η Αίτηση 2 και 3, δηλαδή την Technosolid Limited και την Boracim Limited. Ομοίως, επισυνάπτω ως Τεκμήριο 2 ηλεκτρονική έρευνα από τον Έφορο Εταιρειών η οποία δείχνει ότι η Καθ' ής η Αίτηση 1 είναι ο μοναδικός μέτοχος της Καθ' ής η Αίτηση 4, δηλαδή της κυπριακής εταιρείας Nuwell Limited.

8. Η Καθ' ής η Αίτηση 1 είναι και ο τελικός δικαιούχος άλλων κυπριακών εταιρειών. Συγκεκριμένα, στην Κύπρο υπάρχουν 18 εταιρείες που ανήκουν άμεσα ή έμμεσα, εξ ολοκλήρου ή εν μέρει, στην Καθ' ής η Αίτηση 1. Αναφέρω, για παράδειγμα, τη Zimuret Limited, τη Firisa Holdings Limited, την Insecond Limited, και την Brucosa Limited.

9. Η Διαιτητική Απόφαση εκδόθηκε εναντίον της Καθ' ής η Αίτηση 1, αλλά και εναντίον μιας άλλης εταιρικής οντότητας, της Burley Holdings Limited ("Burley"). Το εγγεγραμμένο γραφείο της Burley είναι στο Mauritius International Trust Co Limited, 4ο όροφο, Ebene Skies, Rue de Γ Institut, Ebene, Δημοκρατία του Μαυρικίου. Η Burley είναι μια υπό την πλήρη ιδιοκτησία θυγατρική εταιρεία της Καθ' ής η Αίτηση 1. Η Αιτήτρια δεν είναι επί του παρόντος ενήμερη για οποιαδήποτε περιουσιακά στοιχεία της Burley στην Κύπρο, και ως εκ τούτου, αυτή η Αίτηση υποβάλλεται εναντίον των Καθ' ών η Αίτηση 1 και κάποιον θυγατρικών τους στις οποίες κατέχει άμεσο συμφέρον.
.....
11. Η Διαιτητική Απόφαση της οποίας η Αιτήτρια επιδιώκει την αναγνώριση και εκτέλεση μέσω της παρούσας διαδικασίας αναφύεται από μία σύμπραξη για εκτέλεση έργου (το "Έργο Santacruz") μεταξύ της Αιτήτριας, και, μεταξύ άλλων, της Καθ' ής η Αίτηση 1, της Arsanovia Limited ("Arsanovia"), και της Burley. Όπως έχει ήδη αναφερθεί, η Burley είναι θυγατρική εταιρεία και υπό την πλήρη ιδιοκτησία της Καθ' ής η Αίτηση 1, ενώ η Arsanovia εν μέρει ανήκει και ελέγχεται από τη Καθ' ής η Αίτηση 1: συγκεκριμένα, η Καθ' ής η Αίτηση 1 κατέχει έμμεσα το 50% των μετοχών της Arsanovia. Συνεπώς, η Καθ' ής η Αίτηση 1, η Arsanovia και η Burley αναφέρονται στην παρούσα (και στη Διαιτητική Απόφαση) ως τα "Μέρη Unitech" (Unitech Parties).

12. Το Έργο Santacruz αφορούσε την εμπορική ανάπτυξη, διαχείριση και λειτουργία συγκεκριμένης γης στη Βομβάη, Ινδία (η "Γη Δοσοληψίας").

13. Με σκοπό τη διευκόλυνση των επενδύσεων των μερών στο Έργο Santacruz, μια εταιρεία ειδικού σκοπού, η Kerrush Investments Limited ("Kerrush"), συστάθηκε σύμφωνα με τους νόμους της Δημοκρατίας του Μαυρικίου. Η Kerrush ήταν, κατά την έναρξη του Έργου Santacruz, ιδιοκτησίας κατά 50% από την Αιτήτρια και κατά 50% από την Arsanovia.

14. Γενικά, τα Μέρη Unitech θα συνεισέφεραν στο Έργο Santacruz την Γη Δοσοληψίας και ορισμένα δικαιώματα ανάπτυξης και ακόμη ανέλαβαν να απαλλάξουν την Γη Δοσοληψίας από τις φτωχογειτονιές (γνωστά ως slums), μετεγκαταστώντας τους κατοίκους των φτωχογειτονιών σε νέες κατοικίες που θα κατασκευάζονταν από τα Μέρη Unitech, ενώ η Αιτήτρια θα πρόσφερε χρηματοδότηση.

15. Σύμφωνα με τη συμφωνία των μερών, τον Ιούνιο του 2008, η Αιτήτρια συνεισέφερε ένα αρχικό ποσό 170,926,000 αμερικάνικων δολαρίων (US$) στο Έργο Santacruz, σε αντάλλαγμα για ένα αρχικό μερίδιο 50% στην Kerrush και το δικαίωμα να αναπτύξει την Γη Δοσοληψίας, όταν καθαριστεί. Το κόστος των πραγματικών οικοδομικών εργασιών θα χρηματοδοτείτο χωριστά σε μεταγενέστερο στάδιο. Η Αιτήτρια στη συνέχεια προέβη σε ορισμένες επιπρόσθετες εισφορές στο Έργο Santacruz, συνολικού ύψους 406,006 αμερικάνικων δολαρίων (US$) στις 22 Νοεμβρίου 2011.

16. Μία σύμβαση μετόχων συνάφθηκε μεταξύ, μεταξύ άλλων, της Αιτήτριας, της Καθ' ης Αίτηση 1, της Arsanovia, της Burley και της Kerrush στις 6 Ιουνίου 2008 (η "Συμφωνία Μετόχων" - "Shareholders Agreement"). Η Συμφωνία Μετόχων καθόριζε ορισμένες χρονικές προθεσμίες εντός των οποίων διάφορα ορόσημα στην εκκαθάριση και την ανάπτυξη της Γης Δοσοληψίας έπρεπε να επιτευχθούν από τα Μέρη Unitech, καθώς και τις συνέπειες της αποτυχίας τήρησης των χρονικών αυτών προθεσμιών. Το Τεκμήριο 3 της παρούσας ένορκης δήλωσης είναι αντίγραφο της Συμφωνίας Μετόχων, και το Τεκμήριο 4 είναι αντίγραφο της πιστής μετάφρασης αυτής.

17. Κάτω από τους όρους της Συμφωνίας Μετόχων, αν ορισμένες προϋποθέσεις (οι "Προϋποθέσεις για Έναρξη της Κατασκευής") δεν είχαν εκπληρωθεί εντός μέγιστης χρονικής περιόδου 2 ετών, η Αιτήτρια δικαιούτο να ασκήσει δικαίωμα πώλησης (το "Δικαίωμα Πώλησης" - "Put Option"), απαιτώντας από την Arsanovia και την Burley, από κοινού και κεχωρισμένα, να αγοράσουν όλες τις μετοχές της Αιτήτριας στην Kerrush για μια τιμή που θα απέδιδε στην Αιτήτρια ένα μετά τους φόρους συντελεστή εσωτερικής απόδοσης 15% επί όλων των εισφορών κεφαλαίου της Αιτήτριας στο Έργο Santacruz (το "Ποσό Δικαιώματος Πώλησης"). Η χρονική προθεσμία για την εκπλήρωση των Προϋποθέσεων για Έναρξη της Κατασκευής ήταν η 17η Ιουλίου 2010.

18. Με ξεχωριστή συμφωνία, με ημερομηνία επίσης 6 Ιουνίου 2008, που συνάφθηκε μεταξύ της Αιτήτριας, της Καθ' ής η Αίτηση 1 και της Burley (η "Συμφωνία Keepwell" -"Keepwell Agreement"), η Καθ' ής η Αίτηση 1 συμφώνησε, μεταξύ άλλων, να παρέχει στην Burley τα κεφάλαια για να αγοράσει τις μετοχές της Αιτήτριας στην Kerrush, σε περίπτωση που η Αιτήτρια εξασκούσε το Δικαίωμα Πώλησης της, και να προκαλέσει την Burley να καταβάλει την πληρωμή του Ποσού Δικαιώματος Πώλησης που οφειλόταν από την Arsanovia και την Burley σχετικά με το Δικαίωμα Πώλησης βάσει της Συμφωνίας Μετόχων. Επισυνάπτω ως Τεκμήριο 5 το πρωτότυπο της Συμφωνίας Keepwell μαζί με την μετάφραση αυτού ως Τεκμήριο 6, όπως εξηγώ εκτενέστερα στην παράγραφο 37 πιο κάτω.

19. Στις 14 Ιουλίου 2010, μόλις 3 ημέρες πριν από τη λήξη της χρονικής προθεσμίας της 17ης Ιουλίου 2010, και όταν ήταν φανερό ότι τα Μέρη Unitech θα ήταν ανίκανα να διασφαλίσουν την έγκαιρη εκπλήρωση των Προϋποθέσεων για Έναρξη της Κατασκευής, η Arsanovia απέστειλε ειδοποίηση (την "Ειδοποίηση Εξαγοράς" - "Buy-out Notice") εμφανιζόμενη ως να ασκεί δικαίωμα να αγοράσει μετοχές της Αιτήτριας στην Kerrush με έκπτωση 20% από την τότε "Δίκαιη Αγοραία Αξία" ("Fair Market Value" - όπως ορίζεται στη Συμφωνία Μετόχων), ισχυριζόμενη ότι η Αιτήτρια υφίστατο "Γεγονός Αθέτησης Υποχρέωσης" ("Event of Default" - όπως ορίζεται στη Συμφωνία Μετόχων), ως αποτέλεσμα της πτώχευσης της Lehman Brothers το Σεπτέμβριο του 2008, περίπου 21 μήνες πριν.

20. Με τη λήξη της χρονικής προθεσμίας της 17ης Ιουλίου 2010, τα Μέρη Unitech δεν είχαν εκπληρώσει τις Προϋποθέσεις για Έναρξη της Κατασκευής. Ως εκ τούτου, με ειδοποίηση ημερομηνίας 13 Σεπτεμβρίου 2010, η Αιτήτρια άσκησε το Δικαίωμα Πώλησης, απαιτώντας:

20.1. η Arsanovia και η Burley, από κοινού και κεχωρισμένα, να αγοράσουν όλες τις μετοχές της Αιτήτριας στην Kerrush για το Ποσό Δικαιώματος Πώλησης, και

20.2. η Καθ' ής η Αίτηση 1 να διαθέσει επαρκή κεφάλαια στην Burley για να καταστεί ικανή να πληρώσει το Ποσό Δικαιώματος Πώλησης στην Αιτήτρια, και να προκαλέσει την Burley να προβεί στην απαραίτητη πληρωμή προς την Αιτήτρια σύμφωνα με τους όρους της Συμφωνίας Keepwell.

21. Μετά την άσκηση από την Αιτήτρια του Δικαιώματος Πώλησης, τα Μέρη Unitech απέτυχαν να αγοράσουν τις μετοχές της Αιτήτριας στην Kerrush και να καταβάλουν το Ποσό Δικαιώματος Πώλησης.

22. Η Συμφωνία Μετόχων και η Συμφωνία Keepwell περιείχαν συμφωνίες για διαιτησία. Ειδικότερα, με τον όρο 21.1 της Συμφωνίας Μετόχων προνοείτο ότι:

«LCIA Arbitration. Any dispute arising out of or in connection with the provisions of this Agreement, including any questions regarding its validity, existence or termination, shall be referred to and finally settled by arbitration under the London Court of International Arbitration Rules ("Rules"), which rules are deemed to be incorporated by reference into this Clause. The number of arbitrators shall be three. The seat or legal place of the arbitration shall be London, England. The language to be used in their arbitral proceedings shall be English. The arbitrators shall submit their determination in writing and such determination shall be binding and conclusive upon the parties. The arbitrators shall award to the prevailing party or parties, if any as determined by arbitrators, its costs and expenses, including attorney s fees. Notwithstanding the above, the Parties hereto specifically agree that they will not seek any interim relief in India under the Rules or under the Arbitration and Conciliation Act, 1996 (the "Indian Arbitration Act"), including Section 9 thereof. The provisions of Part I of the Indian Arbitration Act are expressly excluded. For the avoidance of doubt, the procedure in this Clause 21 shall be the exclusive procedure for the resolution of any disputes referred to herein».

(σε μετάφραση)

«Διαιτησία του LCIA. Οποιαδήποτε διαφορά προκύπτει από ή σε σχέση με τις διατάξεις του παρόντος Συμφωνητικού, συμπεριλαμβανομένου οποιουδήποτε ζητήματος που αφορά στην εγκυρότητα, ύπαρξη ή λήξη αυτού, θα παραπέμπει και θα διευθετείται οριστικά με διαιτησία δυνάμει των Κανόνων του Δικαστηρίου Διεθνούς Διαιτησίας του Λονδίνου («Κανόνες»), οι οποίοι θεωρούνται ότι ενσωματώνονται διά παραπομπής στην παρούσα ρήτρα. Οι διαιτητές θα είναι τρεις. Η έδρα ή νόμιμος τόπος διεξαγωγής της διαιτησίας θα είναι το Λονδίνο στην Αγγλία. Η γλώσσα που θα χρησιμοποιηθεί στις διαιτητικές διαδικασίες θα είναι η Αγγλική. Οι διαιτητές θα υποβάλουν την απόφαση τους εγγράφως και αυτή η απόφαση θα είναι δεσμευτική και οριστική για τους διαδίκους. Οι διαιτητές θα επιδικάζουν στον διάδικο (ή στους διαδίκους) που υπερίσχυσε(-αν), εάν υπάρχουν, κατά την κρίση των διαιτητών, τις δαπάνες και τα έξοδα της διαιτησίας, συμπεριλαμβανομένων των αμοιβών δικηγόρων. Παρά τα όσα προαναφέρθηκαν, τα Συμβαλλόμενα μέρη στο παρόν συμφωνούν συγκεκριμένα ότι δεν θα ζητήσουν τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων στην Ινδία δυνάμει των Κανόνων ή του Νόμου περί Διαιτησίας και Συμβιβασμού του 1996 (ο «Νόμος περί Διαιτησίας της Ινδίας»), συμπεριλαμβανομένης της σχετικής ενότητας 9. Οι διατάξεις του Μέρους Ι του Νόμου περί Διαιτησίας της Ινδίας εξαιρούνται ρητώς. Για την αποφυγή αμφιβολίας, η διαδικασία που περιγράφεται στην παρούσα ρήτρα 21 θα αποτελεί την αποκλειστική διαδικασία για την επίλυση όλων των διαφορών που αναφέρονται στο παρόν».

23. Η Συμφωνία Keepwell περιείχε μια παρόμοια συμφωνία για διαιτησία. Συγκεκριμένα, με τον όρο 19 της Συμφωνίας Keepwell,

«Arbitration. Any dispute arising out of or in connection with the provisions of the Keepwell Agreement, including any question regarding its validity, existence or termination, shall be referred to and finally settled by arbitration under the London Court of International Arbitration Rules ("Rules"), which rules are deemed to be incorporated by reference into this Clause. The number of arbitrators shall be three. The seat or legal place of the arbitration shall be London, England. The language to be used in the arbitral proceedings shall be English. The arbitrators shall submit their determination in -writing and such determination shall be binding and conclusive upon the parties. The arbitrators shall award to the prevailing party or parties, if any, as determined by the arbitrators, the costs and expenses, including attorneys fees. Notwithstanding the above, but subject to the next succeeding sentence, the parties hereto specifically agree that they -will not seek any interim relief in India under the Rules or under the Arbitration and Conciliation Act, 1996 (the "Indian Arbitration Act"), including Section 9 thereof. Notwithstanding the foregoing, [Applicant] only [and not any Unitech Entity] shall be entitled to procure any interim relief against the [Unitech Entities] from any courts (including courts in India). The provisions of Part I of the Indian Arbitration Act are expressly excluded. For the avoidance of doubt, the procedure in this Clause 19 shall be the exclusive procedure for the resolution of all disputes referred to herein».

(σε μετάφραση)

«ΔΙΑΙΤΗΣΙΑ. Οποιοδήποτε διαφορά προκύπτει από ή σε σχέση με τις διατάξεις της παρούσας Συμφωνίας Keepwell, συμπεριλαμβανομένου τυχόν ζητήματος αναφορικά με την εγκυρότητα, την ύπαρξη ή τη λήξη αυτής, θα παραπέμπεται και θα επιλύεται τελεσίδικα μέσω διαιτησίας σύμφωνα με τους Κανόνες του Διεθνούς Διαιτητικού Δικαστηρίου του Λονδίνου («Κανόνες»), οι οποίοι θεωρούνται ότι ενσωματώνονται στην παρούσα παράγραφο. Ο αριθμός των διαιτητών θα είναι τρεις. Ο τόπος διαιτησίας θα είναι το Λονδίνο, στην Αγγλία. Η γλώσσα που θα χρησιμοποιηθεί για τη διαδικασία θα είναι η αγγλική. Οι διαιτητές θα υποβάλουν την απόφαση τους εγγράφως και η απόφαση αυτή θα είναι δεσμευτική και τελεσίδικη για τα μέρη. Οι διαιτητές θα επιδικάσουν στο υπερισχύον μέρος ή μέρη, εάν υπάρχουν, όπως θα καθοριστεί από τους διαιτητές, τα σχετικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των αμοιβών δικηγόρων. Παρά τα παραπάνω, αλλά με την επιφύλαξη της επόμενης πρότασης, τα μέρη της παρούσας συμφωνούν συγκεκριμένα ότι δεν πρόκειται να ζητήσουν τη λήψη προσωρινών μέτρων στην Ινδία σύμφωνα με τους Κανόνες ή τον Νόμο περί Διαιτησίας και Συμβιβασμού του 1996 (ο «Ινδικός Νόμος περί Διαιτησίας»), συμπεριλαμβανομένου του Άρθρου 9 του παρόντος. Παρά τα παραπάνω, η [Αιτήτρια] και μόνο (και όχι οποιοδήποτε Νομικό πρόσωπο της Unitech) θα έχει το δικαίωμα να ζητήσει προσωρινά μέτρα εναντίον των Νομικών προσώπων της Unitech από οποιοδήποτε δικαστήριο (συμπεριλαμβανομένων των Δικαστηρίων της Ινδίας). Οι διατάξεις του Μέρους Ι του Ινδικού Νόμου περί Διαιτησίας αποκλείονται ρητά. Προς αποφυγή αμφιβολιών, η διαδικασία της παρούσας Παραγράφου 19 θα είναι η μόνη διαδικασία για την επίλυση οποιασδήποτε διαφοράς αναφορικά με την παρούσα».

24. Ως αποτέλεσμα των θεμάτων που αναφέρονται ανωτέρω, στις 13 Ιανουαρίου 2011, η Αιτήτρια ξεκίνησε τις ακόλουθες διαδικασίες διαιτησίας στο Δικαστήριο Διεθνούς Διαιτησίας του Λονδίνου (το "LCIA"), σύμφωνα με τους κανονισμούς διαιτησίας του LCIA:

24.1. την "Πρώτη Διαιτησία" (LCIA Αρ. 111791), εναντίον της Arsanovia και της Burley βάσει της Συμφωνίας Μετόχων, επιδιώκοντας, μεταξύ άλλων, απόφαση που θα τις διέταζε να αγοράσουν όλες τις μετοχές της Αιτήτριας στην Kerrush και να καταβάλουν το Ποσό Δικαιώματος Πώλησης στην Αιτήτρια ή, εναλλακτικά, για την καταβολή αποζημιώσεων από την Arsanovia και την Burley, σε ποσό ίσο με το Ποσό Δικαιώματος Πώλησης, για παράβαση των υποχρεώσεων τους που απορρέουν κάτω από τη Συμφωνία Μετόχων, και

24.1. τη "Δεύτερη Διαιτησία" (LCIA Αρ. 111792) εναντίον της Καθ' ής η Αίτηση 1 και της Burley κάτω από τη Συμφωνία Keepwell, επιδιώκοντας, μεταξύ άλλων, μια απόφαση που θα διέταζε: (i) όπως η Burley αγοράσει όλες τις μετοχές της Αιτήτριας στην Kerrush, (ii) όπως η Καθ' ής η Αίτηση 1 διαθέσει επαρκή κεφάλαια στη Burley για να καταστεί ικανή η Burley να πληρώσει το Ποσό Δικαιώματος Πώλησης, (iii) όπως η Καθ' ής η Αίτηση 1 προβεί σε όλα τα αναγκαία διαβήματα για να προκαλέσει την Burley να καταβάλει το Ποσό Δικαιώματος Πώλησης; και (iv) εναλλακτικά, την καταβολή των αποζημιώσεων από την Καθ' ής η Αίτηση 1 και την Burley, σε ένα ποσό ίσο με το Ποσό Δικαιώματος Πώλησης, για παράβαση των υποχρεώσεων τους κάτω από τη Συμφωνία Keepwell.

25. Στις 16 Φεβρουαρίου 2011, η Arsanovia ξεκίνησε διαιτησία σύμφωνα με τον όρο 21.1 της Συμφωνίας Μετόχων και των Κανόνων Διαιτησίας του LCIA (με Αρ. Αναφοράς του LCIA 111809) εναντίον της Αιτήτριας, επιδιώκοντας, μεταξύ άλλων, απόφαση που να διατάζει την Αιτήτρια να πωλήσει στην Arsanovia όλες τις μετοχές της Αιτήτριας στην Kerrush, σύμφωνα με την Ειδοποίηση Εξαγοράς σε μια τιμή που θα καθοριστεί βάσει των όρων και ορισμένων διατάξεων της Συμφωνίας Μετόχων (η "Τρίτη Διαιτησία"). Στις 11 Μαρτίου 2011, η Αιτήτρια υπέβαλε Απάντηση και Ανταπαίτηση στην Τρίτη Διαιτησία, συνενώνοντας την Burley ως μέρος.

26. Η Πρώτη, Δεύτερη και Τρίτη Διαιτησία (μαζί οι "Διαιτησίες") διεξήχθησαν μαζί στο Λονδίνο, το οποίο ήταν η νόμιμη έδρα (legal seat) των Διαιτησιών, με την ακρόαση επί της ουσίας να πραγματοποιείται στις 23, 24 και 26 Ιανουαρίου 2012.

27. Οι Διαιτησίες δεν συνενώθηκαν επίσημα, αλλά ακούγονταν ταυτόχρονα από το ίδιο διαιτητικό δικαστήριο. Το διαιτητικό δικαστήριο συστάθηκε δεόντως σύμφωνα με τους Κανόνες Διαιτησίας του LCIA και αποτελείτο από τον John William Fellowes Rowley Q.C., τον Salim Abdool Hamid Moollan, και τον Paul Bowen Hannon (το "Διαιτητικό Δικαστήριο"), με τον κ. Hannon να προεδρεύει.

28. Στις 6 Ιουλίου 2012, το Διαιτητικό Δικαστήριο εξέδωσε χωριστές αποφάσεις σε κάθε μία από τις διαιτησίες (την Πρώτη, Δεύτερη και Τρίτη Απόφαση αντίστοιχα), οι οποίες περιείχαν την ίδια ανάλυση και ευρήματα στο βαθμό που ασχολήθηκαν με τα ίδια θέματα.

29. Ουσιαστικά, το Διαιτητικό Δικαστήριο βρήκε υπέρ της Αιτήτριας, και εναντίον των Μερών Unitech σε όλες τις Διαιτησίες. Συγκεκριμένα,

29.1. η Πρώτη Απόφαση αποφασίζει ότι η Arsanovia και η Burley είναι από κοινού και κεχωρισμένα υπεύθυνες να καταβάλουν στην Αιτήτρια 298,382,949.34 αμερικάνικα δολάρια (US$) (συν τόκους με ανατοκισμό) έναντι παράδοσης από την Αιτήτρια των μετοχών στο εταιρικό όχημα της κοινοπραξίας, την Kerrush, επιπλέον των νομικών εξόδων, τόκων και φόρων,

29.2. η Δεύτερη Απόφαση αποφασίζει ότι η Καθ' ής η Αίτηση 1 και η Burley είναι από κοινού και κεχωρισμένα υπεύθυνες να καταβάλουν στην Αιτήτρια 298,382,949.34 αμερικάνικα δολάρια (US$) (συν τόκους με ανατοκισμό) έναντι παράδοσης από την Αιτήτρια των μετοχών στο εταιρικό όχημα της κοινοπραξίας, την Kerrush, επιπλέον των νομικών εξόδων, τόκων και φόρων. Κατά την ημερομηνία της παρούσας ένορκης δήλωσης, το ποσό που οφείλεται στην Αιτήτρια (συμπεριλαμβανομένων των τόκων) είναι περίπου 344,000,000 αμερικάνικα δολάρια (US$). Η παρούσα Αίτηση σχετίζεται με την εκτέλεση αυτής της Δεύτερης Απόφασης,

29.3. η Τρίτη Απόφαση δηλώνει ότι η Ειδοποίηση Εξαγοράς ήταν άκυρη, και αποφασίζει ότι η Arsanovia είναι υπεύθυνη από κοινού και κεχωρισμένα με άλλους, να καταβάλει στην Αιτήτρια τα δικαστικά της έξοδα και τόκο επί κάποιων από τα εν λόγω δικαστικά έξοδα.

30. Η Πρώτη και Δεύτερη Απόφαση προσβλήθηκαν από τα Μέρη Unitech ενώπιον του Υψηλού Δικαστηρίου Δικαιοσύνης του Λονδίνου (High Court of Justice), δηλαδή του δικαστηρίου που βρίσκεται στην νόμιμη έδρα των Διαιτησιών, με την αιτιολογία ότι το Διαιτητικό Δικαστήριο δεν είχε ουσιαστική αρμοδιότητα για την επίλυση της διαφοράς. Το Υψηλό Δικαστήριο αποδέχθηκε την προσφυγή για την Πρώτη Απόφαση, και την παραμέρισε, αλλά απέρριψε την προσφυγή για τη Δεύτερη Απόφαση. Επισυνάπτω ως Τεκμήριο 7 την απόφαση του Υψηλού Δικαστηρίου. Τα Μέρη Unitech άσκησαν επίσης προσφυγή σε σχέση με όλες τις τρεις Αποφάσεις για λόγους σοβαρής παρατυπίας (serious irregularity), αλλά αυτή η προσφυγή στη συνέχεια εγκαταλείφθηκε από τα Μέρη Unitech λίγο πριν την ακρόαση. Ως αποτέλεσμα, τα Μέρη Unitech δεν διατήρησαν καμία προσβολή κατά της Τρίτης Απόφασης.

31. Ούτε η Αιτήτρια, ούτε οποιοδήποτε από τα Μέρη Unitech, συμπεριλαμβανομένης της Καθ' ής η Αίτηση 1, άσκησε έφεση κατά της αποφάσεως του Υψηλού Δικαστηρίου, ή επιδίωξε περαιτέρω προσβολή εναντίον οποιασδήποτε από τις διαιτητικές Αποφάσεις. Ως εκ τούτου, με συμβουλεύει ο κ. Jason Yardley, σύμφωνα με τους Κανόνες Διαιτησίας του LCIA και με βάση τον νόμο που διέπει τη διεξαγωγή της διαιτησίας (lex arbitri/curial law) δηλαδή τον Αγγλικό νόμο, η Δεύτερη και Τρίτη Απόφαση είναι τελικές και δεσμευτικές. Η Καθ' ής η Αίτηση 1 δεν έχει περαιτέρω ευκαιρία να ξεκινήσει διαδικασίες προσβολής τους.

32. Παρά το γεγονός αυτό, και παρά το ότι η Αιτήτρια προσέφερε τις μετοχές της στην Kerrush, κανένα από τα Μέρη Unitech (συμπεριλαμβανομένης της Καθ' ής η Αίτηση 1) δεν έχει καταβάλει οποιαδήποτε ποσά που οφείλονται κάτω από οποιαδήποτε από τις Αποφάσεις.

33. Ως εκ τούτου, η Αιτήτρια ξεκίνησε διαδικασίες εκτέλεσης στην Αγγλία. Υπέβαλε αίτηση στο Υψηλό Δικαστήριο, και πέτυχε να εκδώσει, διατάγματα που επιτρέπουν στην Αιτήτρια να εκτελέσει τη Δεύτερη και Τρίτη Απόφαση με τον ίδιο τρόπο ως μια δικαστική απόφαση ή διάταγμα του Αγγλικού δικαστηρίου με το ίδιο αποτέλεσμα (τα "Αγγλικά Διατάγματα Εκτέλεσης"). Επισυνάπτω ως Τεκμήριο 8 αντίγραφα των εν λόγω Αγγλικών Διαταγμάτων Εκτέλεσης. Δυστυχώς, τα Αγγλικά Διατάγματα Εκτέλεσης δεν είχαν το επιθυμητό αποτέλεσμα. Τα Μέρη Unitech, συμπεριλαμβανομένης της Καθ' ής η Αίτηση 1, δεν έχουν προβεί σε οποιαδήποτε διαβήματα για να προσβάλουν οποιοδήποτε από τα Αγγλικά Διατάγματα Εκτέλεσης, αλλά έχουν απλώς επιλέξει να τα αγνοήσουν, παρά το γεγονός ότι το Αγγλικό Διάταγμα Εκτέλεσης σε σχέση με τη Δεύτερη Απόφαση επιδόθηκε, με την άδεια του Αγγλικού Δικαστηρίου, στους Άγγλους δικηγόρους της Καθ' ής η Αίτηση 1 στις 31/01/2013, δηλαδή περισσότερο από ένα έτος προηγουμένως. Εδώ να αναφέρω ότι η Δεύτερη και Τρίτη Απόφαση έχουν επίσης αναγνωριστεί από τα δικαστήρια του Μαυρικίου (Τεκμήριο 8Α).

34. Επιπλέον, η Αιτήτρια υπέβαλε αίτηση και έχει πετύχει την έκδοση παγκόσμιων διαταγμάτων αποκάλυψης (worldwide disclosure orders) από τα Αγγλικά Δικαστήρια εναντίον των Μερών Unitech βάσει των οποίων η Arsanovia έχει διαταχθεί να αποκαλύψει όλα τα περιουσιακά της στοιχεία παγκοσμίως, και η Καθ' ής η Αίτηση 1, και η Burley έχουν διαταχθεί να αποκαλύψουν όλα τα περιουσιακά τους στοιχεία παγκοσμίως που υπερβαίνουν σε αξία το 1 εκατομμύριο αμερικάνικων δολαρίων (USD) (το «Διάταγμα Αποκάλυψης»). Επισυνάπτω ως Τεκμήριο 9 αντίγραφο του Διατάγματος Αποκάλυψης και της σχετικής απόφασης. Όπως θα παρατηρήσει το Δικαστήριο, κατά τη έκδοση του Διατάγματος Αποκάλυψης, το Αγγλικό Δικαστήριο σχολίασε ότι "υπάρχει πολύ βύθισμα και πλέξιμο και διασπορά των εμποδίων στην πορεία προς τίμηση των [Αποφάσεων]" ("there is a lot of ducking and weaving and strewing of obstacles in the path to honouring the [Awards]"). Τα Μέρη Unitech άσκησαν έφεση κατά του Διατάγματος Αποκάλυψης, και την 12 Νοεμβρίου 2013 πέτυχαν την έκδοση διατάγματος αναστολής, υπό τον όρο ότι θα πλήρωναν στο δικαστήριο ως εγγύηση ένα πόσο περίπου ίσο με το ποσό που οφειλόταν βάσει της Δεύτερης Απόφασης (Τεκμήριο 10). Ωστόσο, δεν πλήρωσαν αυτό το ποσό, και ως αποτέλεσμα η έφεση τους διαγράφτηκε, και η αναστολή ακυρώθηκε (Τεκμήριο 11). Παρά ταύτα, τα Μέρη Unitech μέχρι σήμερα έχουν αρνηθεί να υπακούσουν το Διάταγμα Αποκάλυψης.

35. Εν ολίγοις, τα Μέρη Unitech έχουν αρνηθεί να υπακούσουν τις διαιτητικές Αποφάσεις, τα Αγγλικά Διατάγματα Εκτέλεσης και το Διάταγμα Αποκάλυψης, παρά το ότι συμμετείχαν στις νομικές διαδικασίες οι οποίες οδήγησαν στην έκδοση αυτών των διαταγμάτων, το οποίο αποδεικνύει ότι δεν έχουν κανένα σεβασμό για τη νομική διαδικασία, την οποία και αγνοούν όταν δεν λειτουργεί υπέρ τους. Την 10 Απριλίου 2014, το Αγγλικό δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη, μεταξύ άλλων, την πιο πάνω συμπεριφορά των Μερών Unitech, χορήγησε σε μονομερή βάση Παγκόσμιο Διάταγμα Παγοποίησης περιουσιακών στοιχείων (Worldwide Freezing Order) εναντίον των Μερών Unitech (το «Παγκόσμιο Διάταγμα Παγοποίησης»). Επισυνάπτω ως Τεκμήριο 16 το Παγκόσμιο Διάταγμα Παγοποίησης (όπως διευκρινίστηκε την 14 Απριλίου 2014) και την απόφαση του Αγγλικού δικαστηρίου.

Η Παρούσα Διαδικασία

36. Όπως έχει ήδη αναφερθεί, μέσω της παρούσας Αίτησης η Αιτήτρια επιδιώκει να επιτύχει την εγγραφή, αναγνώριση και την εκτέλεση της Δεύτερης Απόφασης στην Κύπρο. Ξεχωριστές διαδικασίες έχουν κατατεθεί για την αναγνώριση και την εκτέλεση της Τρίτης Απόφασης.

37. Η Δεύτερη Απόφαση εκδόθηκε σύμφωνα με το συμφωνητικό διαιτησίας που περιλαμβάνεται στη Συμφωνία Keepwell. Το Τεκμήριο 5 της παρούσας ένορκης δήλωσης περιέχει την πρωτότυπη συμφωνία διαιτησίας που περιλαμβάνεται στη Συμφωνία Keepwell, και το Τεκμήριο 6 αποτελεί μια επίσημη μετάφραση του Γραφείου Τύπου και Πληροφοριών, το οποίο είναι το επίσημο τμήμα της κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Κύπρου για πιστοποιημένες μεταφράσεις. Συγκεκριμένα, επισύρω την προσοχή του Δικαστηρίου στον όρο 19 της Συμφωνίας Keepwell, ο οποίος περιλαμβάνει τη συμφωνία για διαιτησία, και τον οποίο έχω παραθέσει στην παράγραφο 23 πιο πάνω.

38. Περαιτέρω επισυνάπτω στην παρούσα ως Τεκμήριο 12, σφραγισμένο με apostille, δεόντως κεκυρωμένο πρωτότυπο της Δεύτερης Απόφασης το οποίο το LCIA παρείχε στον κ. Yardley, και ο κ. Yardley παρέδωσε σε εμένα. Επισυνάπτω επίσης ως Τεκμήριο 13 επίσημη μετάφραση της Δεύτερης Απόφασης πιστοποιημένης από το Γραφείο Τύπου και Πληροφοριών, που είναι το επίσημο τμήμα της κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Κύπρου για πιστοποιημένες μεταφράσεις.

39. Όπως θα παρατηρήσει το Δικαστήριο, με την Δεύτερη Απόφαση, περιληπτικά το Διαιτητικό Δικαστήριο διέταξε (βλέπε παράγραφο 6 της Δεύτερης Απόφασης):

39.1. όπως έναντι παράδοσης όλων των μετοχών της Αιτήτριας στην Kerrush ελεύθερων και απαλλαγμένων από όλα τα δικαιώματα παρακράτησης και βάρη, η Καθ' ής η Αίτηση 1 και η Burley να καταβάλουν στην Αιτήτρια 298,382,949.34 αμερικάνικα δολάρια (USD) ως τιμή αγοράς των μετοχών αυτών,

39.2. όπως η Καθ' ής η Αίτηση 1, μαζί με την Burley, να καταβάλουν στην Αιτήτρια 165,000.00 αγγλικές λίρες (GBP) μείον οποιονδήποτε ποσό που μπορεί να επιστραφεί στην Αιτήτρια από το LCIA, σε σχέση με τη συνεισφορά της Αιτήτριας στο κόστος των Διαιτησιών,

39.3. όπως η Καθ' ής η Αίτηση 1 και η Burley να καταβάλουν στην Αιτήτρια 2,900,000 αμερικάνικα δολάρια (USD) σε σχέση με δικηγορικά έξοδα, και άλλα κόστη και έξοδα,

39.4. όπως η Καθ' ής η Αίτηση 1 και η Burley να καταβάλουν τόκους επί των ποσών που αναφέρονται στην παράγραφο 39.2 πιο πάνω από την ημερομηνία της Διαιτητικής Απόφασης σε ποσοστό 8 τοις εκατό ετησίως, ανατοκιζόμενο τριμηνιαία, μέχρι τέτοια ποσά να εξοφληθούν, και

39.5. όπως η Καθ' ής η Αίτηση 1 και η Burley να καταβάλουν στην Αιτήτρια οποιαδήποτε οφειλόμενο φόρο επί των ποσών που έλαβαν από την Αιτήτρια, όπως προβλέπεται στη Συμφωνία Μετόχων».

Στη συμπληρωματική ένορκη δήλωση της Ελένης Αποστολίδου, η τελευταία υποσημειώνει και τα εξής σχετικά με τα επίδικα θέματα:

«4. Προβαίνω στην παρούσα ένορκη δήλωση για να απαντήσω σε συγκεκριμένο ισχυρισμό που προβλήθηκε εκ μέρους της Καθ' ης η αίτηση 1, αναφορικά με την δημόσια τάξη/δημόσια πολιτική, στις παραγράφους 7-12 της ένορκης δήλωσης (η «ΕΔ Ένστασης») που υποστηρίζει την ένσταση (η «Ένσταση») που κατέθεσε η Καθ' ης η αίτηση 1 στην Αίτηση.

5. Αναφορικά με τις παραγράφους 7-12 της ΕΔ Ένστασης, θέλω να αναφέρω ότι η Αιτήτρια δεν καταλαβαίνει πως οι νόμοι της Ινδίας αναφορικά με τον έλεγχο συναλλάγματος μπορούν να επηρεάσουν αρνητικά και/ή είναι ενάντια στην δημόσια τάξη/πολιτική της Κύπρου. Σε κάθε περίπτωση όμως, θέλω να ξεκαθαρίσω ότι η Αιτήτρια δεν δέχεται την ορθότητα του περιεχομένου της γνωμάτευσης αναφορικά με το Ινδικό δίκαιο του κ. Ramasubramanian που επισυνάπτεται ως Τεκμήριο 2 στην ΕΔ Ένστασης.

6. Όπως με πληροφορεί ο κ. Jason Yardley, που είναι προσοντούχος δικηγόρος στην Αγγλία και συνέταιρος στην δικηγορική εταιρεία White & Case LLP, που είναι οι Άγγλοι δικηγόροι της Αιτήτριας, οι γνωματεύσεις του κ. Ramasubramanian κατατέθηκαν στο Αγγλικό Υψηλό δικαστήριο (High Court) στα πλαίσια της (επιτυχούς) αίτησης της Αιτήτριας για την έκδοση διατάγματος παραλήπτη επί των περιουσιακών στοιχείων της Καθ' ης η αίτηση 1, στις Αγγλικές διαδικασίες με αριθμό 2014 Folio 432. Στα πλαίσια των εν λόγω διαδικασιών η Αιτήτρια κατέθεσε την πιο κάτω μαρτυρία προς αμφισβήτηση των γνωματεύσεων του κ. Ramasubramanian: (i) γνωμάτευση του κ. Sandeep Parekh ημερομηνίας 16 Ιουνίου 2014 και (ii) συμπληρωματική γνωμάτευση του κ. Sandeep Parekh ημερομηνίας 25 Ιουνίου 2014. Σε περίπτωση που το δικαστήριο θα ήθελε να κοιτάξει τα σημεία του Ινδικού δικαίου, επισυνάπτω τις πιο πάνω γνωματεύσεις ως Τεκμήριο 1 στην παρούσα. Να αναφέρω τέλος ότι το Αγγλικό δικαστήριο ενώπιον του οποίου βρίσκονταν οι γνωματεύσεις και των δύο μερών εξέδωσε το διάταγμα διορισμού παραλήπτη».

Οι καθ' ων η αίτηση 1, εγείρουν ένσταση στην έκδοση του διατάγματος, αποτυπώνοντας στο σώμα της Ειδοποίησης Περί Προθέσεως Ένστασης, ότι:

«1. Το Επαρχιακό Δικαστήριο στερείται δικαιοδοσίας για να επιληφθεί και/ή εκδικάσει την Κυρίως Αίτηση ημερομηνίας 28.5.2014 και την Μονομερή Αίτηση ημερομηνίας 10.9.2014, αφού τόσο οι Αιτητές όσο και η Unitech είναι αλλοδαπές εταιρείες που έχουν την έδρα τους εκτός της Κυπριακής Δημοκρατίας και δεν κατέχουν οποιαδήποτε έδρα ή γραφείο ή επιχείρηση εντός της Κυπριακής Δημοκρατίας.

2. Οι Αιτητές απέτυχαν να αποδείξουν ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις και/ή οι προϋποθέσεις εφαρμογής του Κυρωτικού Νόμου 84/1979 για την αναγνώριση και/ή εγγραφή και/ή εκτέλεση της Διαιτητικής Απόφασης ημερομηνίας 6.7.2012 από το Δικαστήριο Διεθνούς Διαιτησίας του Λονδίνου, στην Κυπριακή Δημοκρατία ως αιτούνται με την Κυρίως Αίτηση τους ημερομηνίας 28.5.2014 και δεν έχουν αποδείξει την ύπαρξη καλής υπόθεσης ενώπιον των Δικαστηρίων της Κυπριακής Δημοκρατίας για την έκδοση διατάγματος για επίδοση της Κυρίως Αίτησης εκτός δικαιοδοσίας ως αιτήθηκαν με τη Μονομερή τους Αίτηση ημερομηνίας 10.9.2014.

3. Οι Αιτητές δεν έχουν προσκομίσει επαρκή μαρτυρία και/ή δεν έχουν καταφέρει να αποδείξουν στον απαιτούμενο βαθμό ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις για την αναγνώριση και εγγραφή της Διαιτητικής Απόφασης ημερομηνίας 6.7.2012 από το Δικαστήριο Διεθνούς Διαιτησίας του Λονδίνου ή για την επίδοση της Κυρίως Αίτησης εκτός δικαιοδοσίας ως αιτήθηκαν με τη Μονομερή τους Αίτηση ημερομηνίας 10.9.2014.

4. Η Διαιτητική Απόφαση ημερομηνίας 6.7.2012 από το Δικαστήριο Διεθνούς Διαιτησίας του Λονδίνου προσκρούει στο άρθρο V(γ) της Σύμβασης της Νέας Υόρκης του 1958 περί της Αναγνώρισης και Εκτέλεσης Αλλοδαπών Διαιτητικών Αποφάσεων (στο εξής «η Συνθήκη») και του Ν. 84 του 1979, αφού πραγματεύεται διαφορά μη προβλεπόμενη και που δεν εμπίπτει στους όρους υποβολής σε Διαιτησία.

5. Η αναγνώριση και/ή η εγγραφή και/ή η εκτέλεση της Διαιτητικής Απόφασης ημερομηνίας 6.7.2012 από το Δικαστήριο Διεθνούς Διαιτησίας του Λονδίνου προσκρούει στο δημόσιο συμφέρον της Κυπριακής Δημοκρατίας, αφού η εκτέλεση της αναγκάζει την Unitech σε πράξη που είναι εναντίον των νόμων της Δημοκρατίας της Ινδίας και ως εκ τούτου προσκρούει στο άρθρο V 2 της Συνθήκης».

Παρομοίως, οι καθ' ων η αίτηση 2-4, παραθέτουν τους δικούς τους λόγους ένστασης, ως ακολούθως:

«1. Η Διαιτητική Απόφαση η οποία εκδόθηκε στο Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο, από το Δικαστήριο Διεθνούς Διαιτησίας του Λονδίνου (London Court of International Arbitration) στις 06/07/2012 στην υπόθεση διαιτησίας του Δικαστηρίου Διεθνούς Διαιτησίας του Λονδίνου με τον αριθμό 11792 (όπου πιο κάτω θα αναφέρεται ως η «Διαιτητική Απόφαση» ή «η Δεύτερη Απόφαση») την οποία οι Αιτητές επιθυμούν με την παρούσα αίτηση, με τον πιο πάνω αριθμό και τίτλο, να εγγράψουν στην Κύπρο, δεν συμπεριλαμβάνει ως διάδικα μέρη της Απόφασης, τις Καθ' ων η Αίτηση, Κυπριακές εταιρείες, Technosolid Limited, Boracim Limited και Nuwell Limited από τη Λευκωσία (όπου πιο κάτω θα αναφέρονται ως «οι Καθ ων η Αίτηση 2, 3 και 4») και για το λόγο αυτό η παρούσα αίτηση για εγγραφή της εν λόγω Διαιτητικής Απόφασης, στο βαθμό που αφορά και στρέφεται εναντίον των Καθ' ων η Αίτηση 2, 3 και 4 είναι αβάσιμη και αδικαιολόγητη και θα πρέπει να απορριφθεί από το Δικαστήριο.

2. Οι Καθ' ων η Αίτηση Εταιρείες 2, 3 και 4 δεν υπήρξαν σε οποιονδήποτε χρόνο διάδικα μέρη στις διαδικασίες Διαιτησίας στο Δικαστήριο Διεθνούς Διαιτησίας του Λονδίνου (London Court International Arbitration) και είναι άσχετες με τη διαδικασία που ακολουθήθηκε για έκδοση της εν λόγω Διαιτητικής Απόφασης, η οποία σε κανένα χρόνο δεν τις αφορούσε.

3. Δεν πληρούνται και/ή δεν ικανοποιούνται οι προϋποθέσεις εγγραφής και/ή αναγνώρισης και/ή εκτέλεσης της Διαιτητικής Απόφασης καθ' ότι απαραίτητη προϋπόθεση για την εγγραφή και/ή αναγνώριση και/ή εκτέλεση Διαιτητικής Απόφασης στην Κύπρο είναι οι Αιτητές να ζητούν την εγγραφή Απόφασης εναντίον εταιρικών οντοτήτων που υπήρξαν μέρη «parties» της εν λόγω Απόφασης και εφόσον οι Καθ' ων η Αίτηση 2, 3 και 4 δεν είχαν σε οποιοδήποτε χρόνο, καταστεί διάδικα μέρη «parties» της Διαιτητικής Απόφασης, δεν νομιμοποιούνται οι Αιτητές να αιτούνται την εγγραφή και/ή αναγνώριση και/ή εκτέλεση της Διαιτητικής Απόφασης εναντίον των Καθ' ων η Αίτηση 2, 3 και 4.
4. Οι Καθ' ων η Αίτηση 2, 3 και 4 δεν υπέγραψαν τη σύμβαση μετόχων ημερομηνίας 6.6.2008 («Συμφωνία Μετοχών - Shareholders Agreement») η οποία υπογράφτηκε μεταξύ της Αιτήτριας και της Καθ' ης η Αίτηση 1 και άλλων άσχετων νομικών προσώπων προς τις Καθ' ων η Αίτηση Εταιρείες 2, 3 και 4 και οι Καθ' ων η Αίτηση Εταιρείες 2, 3 και 4 δεν συμμετείχαν σε οποιονδήποτε χρόνο στην εν λόγω συμφωνία από την οποία να πηγάζουν τα οποιαδήποτε δικαιώματα ή υποχρεώσεις σε βάρος τους, ο δε όρος περί διαιτησίας που εμπεριείχε η εν λόγω συμφωνία, δεν τις αφορούσε σε οποιονδήποτε χρόνο μέχρι και σήμερα.

5. Περαιτέρω, οι Καθ' ων η Αίτηση Εταιρείες 2, 3 και 4 δεν υπέγραψαν τη Συμφωνία ημερομηνίας 6.6.2008, η οποία υπογράφτηκε μεταξύ της Αιτήτριας και της Καθ' ης η Αίτηση 1 και της εταιρείας Burley («Συμφωνία Keepwell - Keepwell agreement») και δε συμμετείχαν σε οποιονδήποτε χρόνο στην εν λόγω συμφωνία από την οποία να πηγάζουν δικαιώματα ή υποχρεώσεις σε βάρος των Καθ' ων η Αίτηση Εταιρείες 2, 3 και 4 και ο όρος περί διαιτησίας που εμπεριείχε η εν λόγω συμφωνία, δεν τις αφορούσε σε οποιονδήποτε χρόνο μέχρι και σήμερα.

6. Οι Καθ' ων η Αίτηση 2, 3 και 4 δεν έδωσαν τη συναίνεση τους για να αποδεχτούν τη Διαιτητική Απόφαση εφόσον δεν υπέγραψαν τη Συμφωνία Keepwell και τον όρο περί διαιτησίας που εμπεριέχεται στην εν λόγω συμφωνία και δε ήταν μέρη αυτής και επομένως δεν μπορεί η Αιτήτρια να υποχρεώνει τις Καθ' ων η Αίτηση 2, 3 και 4 να εξαναγκασθούν σε υπακοή στη Διαιτητική Απόφαση, αφού ποτέ οι Καθ' ων η Αίτηση 2, 3 και 4 δεν έδωσαν τη συναίνεση τους να συμμετέχουν στη Διαιτητική Διαδικασία.

7. Το Δικαστήριο δεν μπορεί να εκδώσει το αιτούμενο Διάταγμα για εγγραφή και/ή αναγνώριση και/ή την εκτέλεση στην Κύπρο της Διαιτητικής Απόφασης εναντίον νομικών προσώπων που δεν υπήρξαν ποτέ διάδικα μέρη της Διαιτητικής Απόφασης, ήτοι εναντίον των Καθ' ων η Αίτηση 2, 3 και 4 και/ή το αποτέλεσμα της Διαιτητικής Απόφασης δεν αφορά τις Καθ' ων η Αίτηση 2, 3 και 4 και η εν λόγω Διαιτητική Απόφαση δεν περιέχει καμία υποχρέωση ή διαταγή σε βάρος των Καθ' ων η Αίτηση 2, 3 και 4, ώστε να δικαιολογείται το αίτημα των Αιτητών για εγγραφής της Απόφασης εναντίον των Καθ' ων η Αίτηση 2, 3 και 4, ως εκ τούτου, η παρούσα αίτηση δεν μπορεί να επιτύχει.

8. Το Δικαστήριο στερείται δικαιοδοσίας για την εγγραφή της Διαιτητικής Απόφασης αφού η εν λόγω Διαιτητική Απόφαση περιέχει διαταγή εναντίον της εταιρείας Unitech, από την Ινδία και εναντίον της εταιρείας Burley Holdings Limited από τη Δημοκρατία του Μαυρικίου, ενώ καμία διαταγή δεν προκύπτει από το περιεχόμενο της συγκεκριμένη Διαιτητικής Απόφασης που να στρέφεται εναντίον Κυπριακών εταιρειών και ειδικότερα των Καθ' ων η Αίτηση 2, 3 και 4.

9. Το γεγονός ότι οι Καθ' ων η Αίτηση 2, 3 και 4 είναι θυγατρικές εταιρείες της Καθ' ης η Αίτηση 1, εναντίον της οποίας εκδόθηκε η εν λόγω Διαιτητική Απόφαση, δεν αποτελεί βάσιμο ή νομικά ορθό λόγο για δικαιολογείται το αίτημα των Αιτητών για εγγραφή της Διαιτητικής Απόφασης εναντίον τους.

10. Η παρούσα αίτηση είναι νομικά και ουσιαστικά αβάσιμη αφού δεν υπάρχει νομικό υπόβαθρο που να υποστηρίζει την έκδοση Διατάγματος εγγραφής Διαιτητικής Απόφασης εναντίον προσώπων που δεν υπήρξαν ποτέ διάδικα μέρη της Διαιτητικής Απόφασης, είναι δε ενοχλητική αφού καταχωρήθηκε με σκοπό να εκβιάσει τις Καθ' ων η Αίτηση Εταιρείες 2, 3 και 4 να συμμετέχουν στην παρούσα διαδικασία ενώ στην πραγματικότητα οι Καθ' ων η Αίτηση 2, 3 και 4 ουδέποτε υπήρξαν μέρη των Διαιτητικών διαδικασιών.

11. Η απόρριψη του αιτούμενου Διατάγματος είναι προς το συμφέρον της απονομής της δικαιοσύνης».

Οι ενστάσεις των καθ' ων η αίτηση αποσαφηνίζονται στις συνοδευτικές ένορκες δηλώσεις των δικηγόρων Ζήνωνα Νικολαΐδη και Ελεάνας Χριστοφή, αντιστοίχως.

Δεν προσφέρθηκε προφορική μαρτυρία.

Οι αγορεύσεις ήσαν ικανές και μεστές περιεχομένου.

Αποτίμησα καθετί που τέθηκε ενώπιον μου.

Πρώτο θέμα προς απόφανση αποτελεί το δικαιοδοτικό ζήτημα που τέθηκε από τους καθ' ων η αίτηση 1.

Οι δικηγόροι των καθ' ων η αίτηση 1 (όπως και ο δικηγόρος των υπόλοιπων καθ' ων η αίτηση, στο βαθμό που αφορούσε στους λόγους ένστασης των πελατών του), εισηγήθηκαν ότι δικαιοδοτική βάση του αιτήματος δεν μπορεί παρά να είναι ο *Περί Αποφάσεων Αλλοδαπών Δικαστηρίων (Αναγνώριση, Εγγραφή και Εκτέλεση Δυνάμει Συμβάσεως) Νόμος 121(Ι)/00*, οι πρόνοιες του οποίου δεν καλύπτουν την επίδικη περίπτωση επειδή τόσο οι αιτητές όσο και οι καθ' ων η αίτηση 1 είναι αλλοδαπές εταιρείες με έδρα και εργασίες εκτός Κυπριακής Δημοκρατίας.

Οι αιτητές υποστηρίζουν ότι η δικαιοδοτική βάση της αίτησης εκπορεύεται από το περιεχόμενο της *Σύμβασης για την Αναγνώριση και Εκτέλεση Αλλοδαπών Διαιτητικών Αποφάσεων (Κυρωτικού) Νόμου 84/79* (*«η Σύμβαση της Νέας Υόρκης»*) και αυτό διότι με την τελευταία, η Κύπρος ανέλαβε να αναγνωρίζει και να εκτελεί αλλοδαπές διαιτητικές αποφάσεις, με τους (εξαντλητικούς) λόγους άρνησης για κάτι τέτοιο, να καταγράφονται στο *Άρθρο V* της *Σύμβασης της Νέας Υόρκης*.

Συγκλίνω με τις θέσεις των αιτητών και αποκλίνω από εκείνες των καθ' ων η αίτηση.

Εξηγώ.

Στην *Base Metal Trading Ltd v Μετοχική Εταιρεία Ανοικτού τύπου «Νοβοκουζνέτσκι αλιουμινίγεβι ζαβόντ (ΜΕΑΤ «NKAZ»)*, Αίτ. Αρ. 58/01, του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας - και για όμοιο ζήτημα - η Έντιμη Μιχαηλίδου, Π.Ε.Δ. (ως ήταν τότε), σε ενδιάμεση απόφαση της ημερομηνίας 19.12.13 (για παραμερισμό/ακύρωση διατάγματος αναγνώρισης διαιτητικής απόφασης), σημείωσε συναφώς:

> *«. Με το Νόμο 84/79, κυρώθηκε η σύμβαση περί Αναγνωρίσεως και Εκτελέσεως Αλλοδαπών Διαιτητικών Αποφάσεων. Στο άρθρο V προνοούνται οι λόγοι δυνάμει των οποίων δύναται να απορριφθεί η αναγνώριση και εκτέλεση της αποφάσεως «τη αιτήσει του μέρους εναντίον του οποίου γίνεται επίκλησις αυτής». Είναι φανερό ότι δυνάμει του Νόμου 84/79 δεν υπάρχουν ειδικές πρόνοιες περί της διαδικασίας έναρξης ή κανονισμοί συναφείς περί του Δικαστηρίου ή της ακολουθητέας διαδικασίας ή του κατά τόπον αρμοδίου Δικαστηρίου. Στην Αίτηση της BEOGRADSKA, πιο πάνω* [Σημείωση παρόντος Δικαστηρίου: Εννοεί την απόφαση *Udruzena Beogradska Banka v Westacre Investment, Inc* (1999) 1(Α) ΑΑΔ 124] *εξετάστηκε το θέμα της ακολουθητέας διαδικασίας. Εκεί, το Εφετείο εξέτασε το δικαίωμα αναγνώρισης και εκτέλεσης αλλοδαπών διαιτητικών αποφάσεων σε συνάφεια με τους Νόμους 84/79 και 101/87. Το Εφετείο κατέληξε ότι ο Νόμος 101/87 δεν ενδιέφερε, αφού υπερίσχυε η σύμβαση, άρθρο 3(Ι): «ΙΙΙ. Έκαστον Συμβαλλόμενον Κράτος θα αναγνωρίζη τας διαιτητικάς αποφάσεις ως δεσμευτικάς και θα εκτελή αυτάς συμφώνως προς τους κανόνας διαδικασίας της εδαφικής επικρατείας ένθα λαμβάνει χώραν η επίκλησις της αποφάσεως και υπό τους εν τοις ακολούθοις άρθροις καθοριζομένους όρους». Ο Νικολάου, Δ. δίνοντας την απόφαση του Δικαστηρίου παρατήρησε τα πιο κάτω: «Στην Κύπρο δεν έγιναν ειδικοί κανόνες για εφαρμογή της Σύμβασης. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι καθίστανται ανενεργά τα δικαιώματα τα οποία παρέχει. Σημαίνει μόνο ότι για πρόσβαση στο Δικαστήριο χρησιμοποιούνται οι γνωστές στο δίκαιο διαδικασίες, φτάνει να κατοχυρώνονται τα δικαιώματα όλων των μερών. Οι Θεσμοί Πολιτικής Δικονομίας δεν διέπουν άμεσα την περίπτωση εφόσον δεν έχει γίνει πρόνοια γι αυτό το σκοπό. Παρέχουν ωστόσο τους μηχανισμούς που μπορεί να χρησιμοποιηθούν». Καταλήγοντας πως τίποτε δεν απέκλειε τη μονομερή Αίτηση προς έκδοση του προκαταρκτικού και υπό αίρεση διατάγματος . εφόσον διατηρείται για την άλλη πλευρά η δυνατότητα της να αντιταχθεί και να ακουστεί βάσει του άρθρου V, κρίνοντας πως δεν διέκρινε οτιδήποτε το άτοπο ή οποιοδήποτε δυσμενή επηρεασμό του προσώπου κατά του οποίου εκδόθηκε η διαιτητική απόφαση. Από την απόφαση Beogradska, πιο πάνω, μέχρι σήμερα μεσολάβησε η ψήφιση του Νόμου 121(Ι)/2000. Στο άρθρο 2 του Νόμου, δίδεται ερμηνεία των όρων: «διαδικασία» και «Δικαστήριο». Στο άρθρο 5 προδιαγράφεται η ακολουθητέα, δυνάμει του Νόμου διαδικασία, για την εγγραφή, αναγνώριση ή εκτέλεση απόφασης αλλοδαπού Δικαστηρίου. Ρητά επίσης προβλέπεται στην παράγρ. 5(Ι)(α) ότι η διαδικασία αρχίζει με καταχώριση στο Δικαστήριο Αίτησης διά κλήσεως που συνοδεύεται από ένορκη δήλωση, σύμφωνα με τις διατάξεις των περί Πολιτικής Δικονομίας Διαδικαστικών Κανονισμών. Εξαίρεση υπάρχει εκεί όπου έχει εκδοθεί απόφαση, δεν υπήρχε αντίδικος, οπότε η διαδικασία εκεί αρχίζει με μονομερή Αίτηση που συνοδεύεται από ένορκη δήλωση. Με την υποπαράγρ. (δ) του άρθρου 5 του Ν.121(Ι)/2000, προνοείται ότι μετά την επίδοση ο Καθ' ου η Αίτηση υποβάλλει, εάν το επιθυμεί, «γραπτή ένσταση . τουλάχιστον δύο μέρες πριν από την ημερομηνία ακρόασης της Αίτησης». Οι λόγοι πάνω στους οποίους μπορεί να στηριχθεί η ένσταση περιορίζονται στα θέματα που διαγράφονται από τις πρόνοιες της υποπαράγρ. (ε). Θα πρέπει λοιπόν πρώτα ν' απαντηθεί αν ο παρών Νόμος τυγχάνει εφαρμογής στην παρούσα περίπτωση. Στο Άρθρο 2, Ερμηνεία, προβλέπεται: «δικαστήριο σημαίνει το Επαρχιακό Δικαστήριο της επαρχίας όπου ο καθ ου η αίτηση διαμένει και προκειμένου για διαφορές σε οικογενειακές σχέσεις, το Οικογενειακό Δικαστήριο της Επαρχίας όπου διαμένει ο καθ ου η αίτηση. Σε περίπτωση διαμονής του καθ ου η αίτηση στο εξωτερικό ή σε περίπτωση όπου στη διαδικασία κατά την οποία έχει εκδοθεί η απόφαση δεν υπήρχε αντίδικος «δικαστήριο» σημαίνει το Επαρχιακό Δικαστήριο ή το Οικογενειακό Δικαστήριο της επαρχίας όπου διαμένει ο αιτητής». Όπως φανερώνεται από τον τίτλο της Γενικής Αίτησης, τόσο οι Αιτητές, όσο και οι Καθ' ων η Αίτηση δεν διαμένουν εντός της περιφέρειας του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας, εφόσον οι μεν Αιτητές φαίνονται να είναι εξ Ηνωμένου Βασιλείου, ενώ η Καθ' ης η αίτηση από τη Ρωσσία. Ως εκ τούτου, η θέση την οποία υποστήριξε ο κ. Αδαμίδης είναι πειστική: Ο παρών Νόμος δεν τυγχάνει εφαρμογής στην περίπτωση των εδώ διαδίκων. Κι' αυτή είναι και η δική μου κατάληξη. Εφαρμογή έχει, καταλήγω, ο Κυρωτικός Νόμος 84/79 και σύμφωνα με το άρθρο ΙΙΙ η διαιτητική απόφαση θα εκτελείται συμφώνως προς τους Κανόνες Διαδικασίας της χώρας: Της Κυπριακής Δημοκρατίας. Εδώ έρχεται και πάλι στο προσκήνιο η απόφαση στην Beogradska όπου με σαφήνεια καθορίζεται ότι εκεί που ελλείπουν ειδικοί κανόνες για εφαρμογή της Σύμβασης δεν καθίστανται ανενεργά τα δικαιώματα τα οποία η Σύμβαση παρέχει. Παρέχονται λοιπόν οι θεσμοί και οι μηχανισμοί της Πολιτικής Δικονομίας. Τίποτα δεν αποκλείει τη μονομερή Αίτηση προς έκδοση του προκαταρκτικού και υπό αίρεση διατάγματος για αναγνώριση και εκτέλεση της διαιτητικής απόφασης, επιπλέον γιατί διατηρήθηκε και*

διατηρείται στην άλλη πλευρά η δυνατότητα να ακουστεί σε ζητήματα που αυτή ενδεχομένως θα θέσει στο μέλλον, βάσει του άρθρου V, όταν και όποτε της επιδοθεί το Διάταγμα το οποίο έχει ανασταλεί μέχρι της επίδοσής του. Έλαβα υπόψη μου την απόφαση Αρτεμίδη, Δ. στην Αίτηση αρ. 101/2001 ημερ. 5.12.2001, για έκδοση προνομιακού εντάλματος, κρίνω όμως ότι ο λόγος της Beogradska (πιο πάνω), τυγχάνει πλήρους εφαρμογής και στην εδώ περίπτωση. Διαφορετική αντίκριση του θέματος θα εκθεμελίωνε και θα καθιστούσε ανενεργείς τις πρόνοιες της Σύμβασης. Από την άλλη, διατηρείται στην άλλη πλευρά το δικαίωμα να ακουστεί σε όποια ζητήματα θελήσει ενδεχομένως να θέσει αμέσως μετά την επίδοση του Διατάγματος ».

Υιοθετώ πλήρως το πιο πάνω σκεπτικό θεωρώντας το ως απολύτως ορθό και κατ' αναλογίαν εδώ εφαρμοζόμενο μετατρέποντας το τοιουτοτρόπως (και με κάθε ταπεινότητα), ως μέρος του δικού μου σκεπτικού, το οποίο, κατ' ακολουθίαν, αποφασίζει τα ενεστώτα κατά τρόπο απορριπτικό της σχετικής ένστασης.

Οι άλλες πρωτόδικες αποφάσεις στις οποίες παραπέμφθηκα από τους δικηγόρους των διαδίκων, παρεκκλίνουν από την προσέγγιση στην *Base Metal Trading Ltd v Μετοχική Εταιρεία Ανοικτού τύπου «Νοβοκουζνέτσκι αλιουμινίγεβι ζαβόντ (ΜΕΑΤ «NKAZ»),* Αρ. Αίτ. 58/01, του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας, ημ. 19.12.03, διότι δεν συζητήθηκαν επί της ίδιας βάσης όπως στην προκειμένη περίπτωση και ως εκ τούτου δεν μπορούν να αποβούν βοηθητικές για ό,τι τώρα απασχολεί.

Το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας κέκτηται δικαιοδοσίας εκδίκασης της υπόθεσης.

Ο λόγος ένστασης *(1)* των καθ' ων η αίτηση 1, απορρίπτεται.

Δεύτερο ζήτημα προς επίλυση - ακολουθώντας πάντοτε τη λογική τάξη των πραγμάτων - συνιστά η θέση των καθ' ων η αίτηση 2-4, πως τούτοι δεν συμπεριλαμβάνονται ως διάδικα μέρη στην επίδικη διαιτητική απόφαση ούτε και συμμετείχαν ποτέ στις αντίστοιχες διαιτητικές διαδικασίες ενώπιον του Δικαστηρίου Διεθνούς Διαιτησίας του Λονδίνου, μήτε και ποτέ υπέγραψαν σε οποιοδήποτε χρόνο, έγγραφα τα οποία που θα μπορούσαν ποτέ να δικαιολογήσουν τη δικονομική ανάμειξη τους ως διαδίκων στην παρούσα αίτηση.

Η θέση αυτή των καθ' ων η αίτηση 2-4, παρέμεινε ουσιαστικώς αναντίλεκτη από μέρους των αιτητών, οι οποίοι προτάσσουν στο γραπτό κείμενο της αγόρευσης τους (στην παράγραφο 1.5), πως: *«. Καθώς οι Καθ' ών η αίτηση 2-4 είναι απλώς μέρη στη διαδικασία, και η Διαιτητική Απόφαση δεν στρέφεται εναντίον τους, δεν θα ασχοληθούμε με την θέση τους εδώ, παρά μόνο θα σημειώσουμε ότι το σωστό δικονομικό διάβημα δεν θα ήταν η ένσταση, αλλά αίτηση για διαγραφή από διαδίκους αν θεωρούσαν ότι δεν ήταν κατάλληλοι διάδικοι. Οι Καθ' ών η αίτηση 2-4 είχαν αρχικά προστεθεί ως διάδικοι καθώς αναμενόταν ότι θα λαμβάνονταν ενδιάμεσα δικονομικά διαβήματα εναντίον τους. Λόγω εξελίξεων στην Αγγλία και στην Κύπρο αυτό δεν κατέστη αναγκαίο. Συνεπώς, η ένσταση των Καθ' ών η αίτηση 2-4 είναι άσχετη με την παρούσα διαδικασία».*

Ένεκα της ως άνω τοποθέτησης των αιτητών αλλά και του γεγονότος ότι τίποτε απολύτως δεν φαίνεται να δικαιολογεί το αίτημα εναντίον των καθ' ων η αίτηση 2-4 με βάση την προσκομισθείσα μαρτυρία, η αίτηση εναντίον τους χρήζει απόρριψης.

Κατά τα άλλα, καμία από τις υπόλοιπες ενστάσεις των καθ' ων η αίτηση 1 ευσταθεί.

Διευκρινίζω, παρενθέτοντας πως θα ενασχοληθώ πρώτα με τους εναπομείναντες λόγους ένστασης *(4)* και *(5)* και επέκεινα, λόγω της φύσης τους (ως απτόμενων της επιζητούμενης τελικής κατάληξης του αιτήματος), με τους λόγους ένστασης *(2)* και *(3)*.

Η επίμαχη διαφορά εμπίπτει σαφώς εντός των παραμέτρων της αφορούσας παραπομπής σε διαιτησία, συμφώνως του *Όρου 19* της *Συμφωνίας-Τεκμήριο 5* (*Keepwell Agreement*).

Εκτός τούτου, το υπό συζήτηση ζήτημα τέθηκε και αποφασίστηκε στη *Διαιτητική Απόφαση-Τεκμήριο 12*, με αποτέλεσμα να μη δικαιολογείται πλέον η αναψηλάφηση του λόγω και του (εποπτικού) ρόλου του Δικαστηρίου σε αυτό το στάδιο (βλ. κατ' αναλογίαν, *Beogradska Banka DD v Westacre Investments Inc* (2008) 1(Β) ΑΑΔ 1217).

Καμιά νομοθετική πρόνοια ή άλλη γενικότερη αρχή δικαίου δεν φαίνεται να συμβαδίζει με τα όσα οι ευπαίδευτοι δικηγόροι των καθ' ων η αίτηση 1 ισχυρίζονται προς τεκμηρίωση του επιχειρήματος τους.

Ο λόγος ένστασης *(4)*, απορρίπτεται.

Για τα περί σύγκρουσης της αναγνώρισης/εγγραφής/εκτέλεσης τής επίδικης διαιτητικής απόφασης με το δημόσιο συμφέρον της Κυπριακής Δημοκρατίας, επισημαίνω τα ακόλουθα.

Η νομολογία που διέπει το ζήτημα της εγγραφής αλλοδαπών διαιτητικών αποφάσεων στην Κύπρο, κατατείνει στο ότι εκείνο που οφείλουν να πράξουν οι αιτητές σε τέτοια περίπτωση είναι να καταχωρίσουν κατά το χρόνο υποβολής του αιτήματος το δεόντως κυρωμένο πρωτότυπο της διαιτητικής απόφασης ή πιστοποιημένο αντίγραφο αυτής καθώς και το πρωτότυπο της συμφωνίας παραπομπής σε διαιτησία ή το αρμοδίως πιστοποιημένο αντίγραφο της. Η αναγκαιότητα για έγκυρη πιστοποίηση ισχύει ώστε να διασφαλίζεται ότι τίθεται ενώπιον του Δικαστηρίου η πραγματική διαιτητική απόφαση για σκοπούς εγγραφής της προς εκτέλεση (βλ. κατ' αναλογίαν, *Bristol Business Corporation v Besuno Limited* (2011) 1(Β) ΑΑΔ 934, *Nimegan Trading Ltd v Wigram Inc* (2009) 1(Β) ΑΑΔ 825).

Στην *Αναφορικά με την Αίτηση της Joint-Stock Commercial Bank «Bank of Moscow» (Open Joint-Stock Company)*, Πολ. Αίτ. 151/15, ημ. 23.11.15, ο Έντιμος Λιάτσος, Δ., υπογράμμισε πως:

> *«Αναμφίβολα η απλότητα της όλης διαδικασίας αναγνώρισης και εκτέλεσης των αλλοδαπών εμπορικών διαιτητικών αποφάσεων αντικατοπτρίζει και την ανάγκη σεβασμού των αποφάσεων αυτών που εκδίδονται στην αλλοδαπή. Είναι για το λόγο αυτό που ο ρόλος του Δικαστηρίου και ο δικαστικός έλεγχος των υπό αναφορά διαιτητικών αποφάσεων είναι μάλλον εποπτικός και περιορίζεται στη διαπίστωση και μόνο της συνδρομής των πιο πάνω βασικών χαρακτηριστικών του Άρθρου 1V [εννοεί τον Περί της Συμβάσεως περί της Αναγνωρίσεως και Εκτελέσεως Αλλοδαπών Διαιτητικών Αποφάσεων (Κυρωτικό) Νόμο 84/79], χωρίς να υπεισέρχεται στη διάγνωση της ουσίας της υπόθεσης».*

Η υπό ανάλυση άποψη των καθ' ων η αίτηση 1, πως παρατηρείται εν προκειμένω αντίθεση της επίδικης δικονομικής επιδίωξης με το δημόσιο συμφέρον της Κυπριακής Δημοκρατίας, εφόσον η εκτέλεση της απόφασης αναγκάζει τους καθ' ων η αίτηση 1 *«. σε πράξη που είναι εναντίον των νόμων της Δημοκρατίας της Ινδίας και ως εκ τούτου προσκρούει στο άρθρο V 2 της Συνθήκης»*, δεν ευσταθεί.

Τούτη η γνώμη παρέμεινε μετέωρη πειστικής μαρτυρικής εδραίωσης και δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή.

Εν πάση περιπτώσει, οι αιτητές επιθυμούν εκτέλεση της *Διαιτητικής Απόφασης-Τεκμήριο 12*, επί περιουσιακών στοιχείων των καθ' ων η αίτηση 1 στην Κύπρο, στόχευση που σταχυολογεί ως

άσχετη τη διατυπωθείσα θέση των καθ' ων η αίτηση επί της έκφανσης αυτής των επίδικων θεμάτων.

Ο λόγος ένστασης *(5)*, απορρίπτεται.

Ισχυρίζονται περιπλέον οι καθ' ων η αίτηση, πως οι αιτητές απέτυχαν να αποδείξουν τις ισχύουσες προϋποθέσεις έκδοσης του επιζητούμενου διατάγματος.

Διαφωνώ.

Οι αιτητές - κατά τα προβλεπόμενα στο *Άρθρο IV* της *Σύμβασης της Νέας Υόρκης* - έχουν προσηκόντως παρουσιάσει και καταθέσει ως μαρτυρικό υλικό, το δεόντως κυρωμένο πρωτότυπο της *Διαιτητικής Απόφασης-Τεκμήριο 12*, το πρωτότυπο της *Συμφωνίας-Τεκμήριο 5* (στην οποία περιλαμβάνεται ο *Όρος 19* για παραπομπή σε διαιτησία) και την επίσημη μετάφραση της εν λόγω συμφωνίας, ως το *Τεκμήριο 6*.

Οι αιτητές ικανοποίησαν όλα τα προαπαιτούμενα για εγγραφή της *Διαιτητικής Απόφασης-Τεκμήριο 12*.

Οι λόγοι ένστασης *(2)* και *(3)*, απορρίπτονται.

Καθιστώ το περιεχόμενο των ενόρκων δηλώσεων που συνοδεύουν την αίτηση, ως αναπόσπαστο μέρος των ευρημάτων μου.

Οι αιτητές απέδειξαν την επίδικη αίτηση στον απαιτούμενο βαθμό εναντίον των καθ' ων η αίτηση 1, όχι όμως εναντίον των καθ' ων η αίτηση 2-4 (βλ. κατ' αναλογίαν, *Αναφορικά με Αίτηση της Beogradska Banka DD* (1995) 1 ΑΑΔ 737, 757).

Η αίτηση σε σχέση με τους καθ' ων η αίτηση 2-4, απορρίπτεται με έξοδα (πλέον ΦΠΑ) υπέρ τους και εναντίον των αιτητών, όπως θα υπολογισθούν από τον Πρωτοκολλητή και θα εγκριθούν από το Δικαστήριο.

Η αίτηση σε σχέση με τους καθ' ων η αίτηση 1, επιτυγχάνει με έξοδα (πλέον ΦΠΑ) υπέρ τους και εναντίον των καθ' ων η αίτηση 1, όπως θα υπολογισθούν από τον Πρωτοκολλητή και θα εγκριθούν από το Δικαστήριο.

(Υπ.) .....
Ν. Γ. Σάντης, Π.Ε.Δ.

Πιστό αντίγραφο
Πρωτοκολλητής
/Σ.Θ.